

319

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 17 grudnia 1988 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie wykonania przepisów o podatku wyrównawczym.

Na podstawie art. 5 ust. 4 i art. 6 ust. 3 ustawy z dnia 28 lipca 1983 r. o podatku wyrównawczym (Dz. U. Nr 42, poz. 188 i z 1984 r. Nr 52, poz. 268) oraz art. 9 pkt 2 i 4, art. 18 ust. 3, art. 34 ust. 3 i art. 38 pkt 2 ustawy z dnia 19 grudnia 1980 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 27, poz. 111, z 1982 r. Nr 45, poz. 289, z 1984 r. Nr 52, poz. 268 i z 1985 r. Nr 12, poz. 50) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 28 lipca 1983 r. w sprawie wykonania przepisów o podatku wyrównawczym (Dz. U. Nr 42, poz. 190 i Nr 73, poz. 331, z 1984 r. Nr 37, poz. 196, z 1985 r. Nr 4, poz. 16 i Nr 48, poz. 251, z 1986 r. Nr 10, poz. 57 i z 1987 r. Nr 40, poz. 233) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 11 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Jednostki gospodarki uspołecznionej i osoby prawne nie będące jednostkami gospodarki uspołecznionej obowiązane są w terminie do dnia 31 stycznia każdego roku przysyłać izbom skarbowym, na których terenie działania znajduje się siedziba jednostki lub osoby prawnej, informacje dotyczące osób, co do których nie dokonały obliczenia i poboru podatku lub co do których nie wysłały informacji do zakładów pracy, a które uzyskały od nich w roku poprzedzającym wynagrodzenia ze stosunku pracy w wysokości przekraczającej 1.380.000 zł, a w razie zatrudnienia w niepełnym wymiarze czasu pracy — w wysokości przekraczającej 115.000 zł w stosunku miesięcznym w okresie zatrudnienia, po wyłączeniu składników wynagrodzenia nie podlegających podatkowi wyrównawczemu.”

2) w § 12 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Jednostki gospodarki uspołecznionej i osoby prawne nie będące jednostkami gospodarki uspołecznionej, które wypłacają należności z tytułu:

1) umów agencyjnych oraz umów o dzieło lub zlecenia, z których przychody podlegają opodatkowaniu podatkiem od wynagrodzeń, za-

wartych z osobami nie pozostającymi w stosunku pracy,

2) przeniesienia praw autorskich, są obowiązane po upływie roku sporządzać w dwóch egzemplarzach informacje według ustalonego wzoru zawierające: imię i nazwisko oraz adres osoby otrzymującej należność, sumę wypłat brutto dokonanych w ciągu roku, procent i kwotę kosztów uzyskania oraz kwotę potrąconego podatku od wynagrodzeń. Obowiązek przysyłania informacji powstaje, gdy łączna kwota wypłat dokonanych w ciągu roku danej osobie przekroczyła 80.000 zł.”

3) w § 13 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Oddziały Zakładu Ubezpieczeń Społecznych są obowiązane w terminie do końca lutego każdego roku przysyłać izbom skarbowym, na których terenie działania znajduje się siedziba oddziału, informacje o wypłaconych świadczeniach emerytalnych lub rentowych w wysokości przekraczającej 1.380.000 zł rocznie, po wyłączeniu składników świadczenia nie podlegających podatkowi wyrównawczemu.”

4) w § 14 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Zakład Ubezpieczeń Społecznych — Biuro Rent Zagranicznych jest obowiązany w terminie do końca lutego każdego roku przysyłać Izbie Skarbowej w Warszawie informacje o wypłaconych świadczeniach emerytalnych lub rentowych w wysokości przekraczającej — po wyłączeniu składników świadczenia nie podlegających podatkowi wyrównawczemu — kwotę 1.380.000 zł rocznie, od których nie pobrano zaliczek na podatek wyrównawczy.”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1989 r. i ma zastosowanie do informacji o dochodach osiągniętych w 1988 r.

Minister Finansów: A. Wróblewski

320

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 17 grudnia 1988 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie zasad ustalania kosztów uzasadnionych.

Na podstawie art. 4 ust. 11 ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. o cenach (Dz. U. z 1988 r. Nr 27, poz. 195) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra do Spraw Cen z dnia 31 grudnia 1982 r. w sprawie zasad ustalania

kosztów uzasadnionych (Dz. U. z 1983 r. Nr 1, poz. 10 i z 1984 r. Nr 3, poz. 19) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 2 wyrazy „a także cen umownych, jeżeli kalkulację sporządza się na wniosek odbiorcy” skreśla się,

2) w § 3 w ust. 1 w pkt 1 lit. d) otrzymuje brzmienie:

„d) ceny urzędowe lub regulowane, a w ich braku ceny umowne, potwierdzone fakturami (rachunkami); w razie zakupu towaru po różnych cenach, cena zakupu może być odpowiednio uśredniona.”

3) w § 4:

a) w ust. 1 wyrazy „co najmniej jednak pracy na dwie zmiany” skreśla się,

b) ust. 2 skreśla się,

c) w ust. 4 w pkt 3 wyrazy „na dzień 31 grudnia 1983 r.” skreśla się.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: A. Wróblewski

321

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA, LEŚNICTWA I GOSPODARKI ŻYWNOŚCIOWEJ

z dnia 17 grudnia 1988 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie zwalczania chorób tytoniu.

Na podstawie art. 2 ustawy z dnia 16 lutego 1961 r. o ochronie roślin uprawnych przed chorobami, szkodnikami i chwastami (Dz. U. Nr 10, poz. 55) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej z dnia 10 lutego 1982 r. w sprawie zwalczania chorób tytoniu (Dz. U. Nr 6, poz. 50) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Obowiązek zwalczania chorób, o których mowa w § 1, ciąży na osobach uprawiających tytoń. Osoby te ponoszą również koszty zwalczania tych chorób.”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1989 r.

Minister Rolnictwa, Leśnictwa i Gospodarki Żywnościowej: K. Olesiak

322

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA WSPÓŁPRACY GOSPODARCZEJ Z ZAGRANICĄ

z dnia 15 grudnia 1988 r.

w sprawie cel i pozwoleń na towary przywożone i na towary wywożone w niehandlowym obrocie towarowym z zagranicą oraz zasad klasyfikacji taryfowej tych towarów.

Na podstawie art. 11 ust. 2 i 3 oraz art. 15 ust. 2 pkt 2 i ust. 3 ustawy z dnia 26 marca 1975 r. — Prawo celne (Dz. U. z 1984 r. Nr 57, poz. 290 i z 1987 r. Nr 33, poz. 181) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustanawia się cła:

1) na towary przywożone z zagranicy:

a) dla osób fizycznych oraz instytucji kościelnych i zakonnych — w wysokości określonej w taryfie celnej przywózowej, stanowiącej załącznik nr 1 do rozporządzenia, zwanej dalej „taryfą przywózową”;

b) dla osób i jednostek organizacyjnych innych niż określone pod lit. a) — w wysokości określonej w taryfie celnej stanowiącej załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 3 października 1988 r. w sprawie cel na towary przywożone w handlowym obrocie towarowym z zagranicą (Dz. U. Nr 35, poz. 271), zwanej dalej „taryfą importową”;

2) na towary wywożone za granicę — w wysokości określonej w taryfie celnej wywózowej, stanowiącej załącznik nr 2 do rozporządzenia, zwanej dalej „taryfą wywózową”.

§ 2. 1. Podstawą wymiaru cła jest ilość towaru (w przypadku masy — masa netto), ustalona na podstawie dokumentów towarzyszących przesyłce lub podana przez producenta na oryginalnym opakowaniu towaru albo bezpośrednio na towarze.

2. Jeżeli ilość towaru nie może być ustalona według zasad określonych w ust. 1 lub określona w powyższy sposób budzi zastrzeżenia, za podstawę wymiaru cła przyjmuje się:

1) przy wymiarze cła od masy — masę netto towaru ustaloną przez zważenie, a jeżeli zważenie towaru bez opakowania jest niemożliwe lub mogłoby spowodować uszkodzenie towaru — masę z bezpośrednim opakowaniem.

2) przy wymiarze cła od innych jednostek miary niż masa — ilość towaru ustaloną przez przeliczenie lub zmierzenie.

3. Podstawą wymiaru cła od wartości jest krajowa wartość towaru w dniu zgłoszenia do odprawy celnej. Wartość tę ustala urząd celny na podstawie dokumentów towarzyszących przesyłce, a w razie gdy dokumenty te nie podają wartości krajowej lub podana w nich wartość budzi zastrzeżenia — na podstawie innych dowodów.